

δου εἰς τύπον νὰ θαλθῆ ἐκοπίασαμεν, καὶ πρὸς τὴν σὴν Πανιερότητα (εἰ καὶ μικρὸν τὸ δῶρον) ἀφιερώνομεν, καὶ σύγγνωθὶ ἡμῖν τοῦ τολμύματος ποιμὴν τοῦ Χριστοῦ Θεοπρόβλητε ,

• Τῆς σῆς Πανιερότητας

Εὐτελής καὶ ἀνάξιος δούλος

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ἱερεὺς ὁ Ζάνες ὁ εἰκονογράφος

Ὁ λεγόμενος ΠΟΥΝΙΑΛΗΣ

Ὁ Ῥηθύμνειος.

(100) — Ὁμολογία τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς συγγραφείσα ἐν ἐπιτομῇ ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγγέλου τοῦ Κριτοπούλου. Helmestadii 1661 εἰς 4^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ Θεολογικοῦ πονήματος τούτου ἀντέγραψα ἐκ τῆς Ἑλ. Βιβ. τοῦ φαβριίου.

(101) — Ὁρθόδοξος Ὁμολογία τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολικῆς. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ μονῇ ἔτει αχξξβ'. Νοεμβρίου ἡ. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Συγγραφεὺς τῆς βίβλου ταύτης εἶναι Πέτρος ὁ Μογίλας. Ἐτυπώθη δὲ ἐν τῷ Πατριαρχικῷ τυπογραφείῳ.

(102) — Κατήχησις τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀνατολικῆς, ἐκ τῆς Ῥωσικῆς διαλέκτου μεταφρασθεῖσα εἰς κοινὴν, παρὰ Παναγιώτου τοῦ Διερχμηνέως τῆς Ὑψηλῆς Πόρτας. Ἐν Λουγδούνῳ (τῆς Ὀλλανδίας) 1662. εἰς 8^{ον}.

(103) — Βιβλίον καλούμενον, Νέος Παράδειτος ἐκ τοῦ Μεταφραστοῦ εἰς τὴν κοινὴν ἡμετέραν διάλεκτον μεταφρασθὲν μὲν παρὰ Ἀγαπίου μοναχοῦ τοῦ Κρητός, τυπωθὲν δὲ καὶ μετὰ πλείστης ἐπιμελείας διορθωθὲν παρὰ Ἀχακίου Ἱερομονάχου Διακρούση τοῦ ἐκ τῆς νήσου Κεφαλληνίας. Ἐνετίησιν, παρ' Ἀνδρέᾳ τῷ Ἰουλιανῷ αχξδ'. εἰς 4^{ον}.

(104) — Λόγος Παναγγυρικὸς εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ